

Povjerenje

Postoje pitanja na koja uvijek iznova moramo tražiti odgovor, jer ni jedan odgovor nije konačan. „Kome mogu vjerovati?“ jedno je od takvih pitanja.

Poznajete li nekoga u krugu vaših poznanika ili prijatelja na koga se možete stopostotno osloniti? Imate li povjerenja u određene političare? Koliko vjerujete vašoj religioznoj zajednici, vašemu osiguravajućem društvu, liječniku ili čak sebi samima?

Kada donosimo odluku, uglavnom se svjesno ili nesvjesno odlučujemo za ono u što imamo najviše povjerenja. Kada stupimo na most vjerujemo da se neće srušiti, kada uđemo u avion vjerujemo da neće pasti, kada kupujemo kruh vjerujemo da ne sadrži otrov... i slično. Stalno u nešto moramo imati povjerenje. Paralelno s donošenjem odluka, u našoj se glavi odvijaju procesi u kojima preispitujemo vjerodostojnost povjerenja na kojemu zasnivamo naše odluke. Da bismo što bolje odlučivali, oslanjamo se na pretpostavke, predodžbe i mišljenja koja se pri temeljitijem ispitivanju ne pokazuju uvijek sigurnijima.

„Ali što je uopće sigurno?“ mogli bismo se pitati. Komu uvijek uistinu može vjerovati?

„Povjerenje je dobro, kontrola je bolja.“ Poznata nam je ova Lenjinova rečenica.

Ili: „Tko se osloni na drugoga, napušten je“.

Svakodnevni život i ljudska priroda naučili su nas da ne možemo biti dovoljno oprezni. Nepovjerenje, strah, sumnja, nedoumica i svi naši slični „savjetnici“ u teškoj stvarnosti dovode nas u stanje unutrašnjeg dijaloga i upozoravaju nas da

pre?esto idemo kroz život sanjaju?i, lakovjerni i lakomisleni. Ali i sanjanje sudjeluje u ovome unutrašnjem dijalogu – snovi o savršenomu prijateljstvu, ljubavi, povjerenju, kao i ?ežnja i ?udnja za sigurnoš?u i pouzdanoš?u.

Mi ne možemo sasvim negirati niti odbaciti tu goru?u ?ežnju, jednako kao ni duboko ukorijenjeno nepovjerenje.

Doživljavamo da se naša prirodno?ena svijest koleba i oscilira izme?u ta dva pola u mislima i osje?ajima, u borbi za sigurnoš?u i ravnotežom.

To je naša svakodnevna životna stvarnost koju su mnogi i predobro iskusili, olujno životno more suprotnosti, koje svakoga tko se dugo na njemu zadržao dovodi do ?ežnje za izbavljenjem i razrješenjem.

Ta ?ežnja dolazi iz dubina našega bi?a i ima sasvim drugi uzrok – tajanstvenu, nezemaljsku snagu koja našu ?udnju za povjerenjem održava živom i budnom.

Ona je ta koja nam usprkos svim sumnjama i strahovima omogu?ava da izdržimo. U nama, usprkos svim suprotnim iskustvima polarnosti, postoji iskonsko povjerenje, snaga koja nam omogu?ava da izdržimo život. To je vrsta sigurnosti da se iza svih upitnosti i nesigurnosti ovoga svijeta nalazi ipak skrivena pouzdana stvarnost.

U Bibliji se kaže: „U svijetu trpite strah, ali budite utješeni, ja sam nadvladao svijet.“

To je ?udesni ukaz na to da svoje povjerenje trebamo usmjeriti samo na ono što je postojano i vjerno, što ne može razo?arati niti izdati.

To nešto je izvan naše stvarnosti, a opet nam je bliže od ruku i nogu. To je božansko u našem srcu, neprolazno sjeme, koje ako pokažemo dovoljno povjerenja, ponovno klija i raste.

Ono ?e onda nadvladati svijet, a time i sve naše strahove i nesigurnosti.

Source:

<https://www.lectoriumrosicrucianum.hr/hr/artikel/povjerenje>